

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА IV.

А.

¹ Dr. G. Krek, Einleitung in die slav. Literaturgesch. I. Graz 1874; книга, която заслужава внимание. Jos, und Herm. Jireček, Oesterr. Geschichte 500—1000, Wien 1865; I. E. Wocel, Pravěk země české, Praha 1868 (руски прев. на Задерацкий, Киевъ 1875). Dr. Hermenegild Jireček, Slovanské právo, Praha 1863. V. Bogišić, Pravni običaji kod Slovena, Zagreb 1867.

² Названията на житните растения сега сж еднакви у всички славянски народи: ръжъ, пшеница, ечмикъ, просо, сжщо тъй грахъ, макъ. Общи сж сжщо за всички славяни названията на земеделскитѣ орджия: плугъ, коса, сърпъ, мотика, лопата и т. н. Отъ домашнитѣ животни тѣ имали рогатъ добитъкъ (говедо, бикъ, волъ, крава, теле, биволь), овца, коза, куче (псе), гжска. Въ градинитѣ развъждали: ябълки, круши, череши, вишни, сливи, орѣхи. Пчеловѣдството било много разпространено; отъ меда правѣли любимото си силно питие. Желѣзото, медъта, златото и среброто имъ били известни, сжщо както отъ орджията — клещи, сѣкира, ножъ, длето, пила и т. н. Думата ремесло (занаятъ) се срѣща у всички славянски езици, сжщо както думитѣ ковачъ, грънчаръ, тъкачъ. Славянитѣ правѣли вино, отглеждали лозя, грозде. Платно, сукно, плащъ, риза сж думи общи за всички славяни, сжщо както и печатъ, прѣстенъ, търгъ, мѣра, лакътъ. Отъ оржжията на всички били еднакво известни; копие, мечъ, сулица, стрела, щитъ, прашка; на война употрѣбавали дайрета, тржби, рогове и хоргуви. Ср. Воцеля гл. II.

³ Ср. Йос. Иречекъ. *Studia z mythologia česká*, въ *Časopis českého musea*, 1863.

⁴ Женитба на слънцето, издали: Раковски, Dozon, Верковичъ, критично (отъ Панагюрище); Дриновъ въ *Периодич. Списание на Браилското бълг. книж. дружество* 12, 153. Огненъ като лично име се срѣща въ Дебърско; братътъ на покойния епископъ Партений се наричалъ Огненъ.

⁵ Въ старо-сръбски грамоти отъ XIV вѣкъ се срѣщатъ собствени имена Хрсъ, Хрсовичъ (Даничичъ, Рјечникъ). При Дунава има градъ Хърсово (Гирсова на картата).

⁶ Захаріевъ 63. Албанското *Перендия* — Богъ не бива да се смѣсва съ *Перунъ* (гръмъ), понеже първото се отнася къмъ слънцето: perndóig азъ ида на долу; perndón — залѣзъ слънце, западъ. Такова е и значението на името Пиринъ-планина.

⁷ Jos, Jireček, O slovanském bohu Velesu, въ *Časopis českého musea*, 1875. 405—416.

⁸ Idem въ *Č. č. musea*, 1873, 98.